

[M. K. Sørensen.]

der her behandles, vil blive hilst med Glæde af langt den største Del af Befolkningen og navnlig af alle kommunaltinteresserede Mænd og Kvinder.

Lovforslagets Bestemmelse om, at Personer, der for Skatteaaret 1935—36 ansættes til en skattepligtig Indkomst af 10 000 Kr. eller derover, skal udrede en Merindkomstskat af det Beløb, hvormed deres skattepligtige Indkomst overstiger Gennemsnittet af de tilsvarende Indkomster for Skatteaaret 1931—32, 1932—33 og 1933—34, er et godt Princip. Beskatningen sker efter stigende Skala, hvilket ogsaa er rigtigt. Dog kan der ikke gaas højere end til 30 pCt. for Merindtægter, men saa skal de ogsaa være store, paa 1 Mill. Kr. Til Gengæld er Merindtægter paa mellem 2 000 og 4 000 Kr. kun lavt beskattet, med fra 1 til 6 pCt.

Hvad angaar Aktieselskaber, kommer disse ind under Beskatningen, naar Udbyttet er mindst 4 pCt., og naar denne Indkomst beregnet som Procent af Aktie- eller Andelskapitalen, overstiger Gennemsnittet af de tilsvarende Procenter for Skatteaarene 1931—32, 1932—33 og 1933—34. Skatten udredes efter en stigende Skala fra 10 til 30 pCt.

Skatten kan nedsættes efter Ansøgning, naar Merindkomsten skyldes Livrente, Gave, Lotterigevinst, Ophør af Aftægtsydelse m. m., men Skatten kan ikke nedsættes til et lavere Beløb end det, der er paalignet som Tillægsskat.

Hvad angaar Tillægsskatten, skal denne paalignes Personer, Selskaber og Dødsboer med over 10 000 Kr. i Indtægt, efter en stigende Skala fra 1 til 6 pCt. En Indtægt paa 15 000 Kr. vil efter Lovforslaget komme til at betale 50 Kr. i Tillægsskat og en Indkomst paa 100 000 Kr. en Tillægsskat paa 3 750 Kr. Tillægsskatten for Aktieselskaber, naar Indkomsten udgør 4 pCt. eller derover, paalignes efter Skalaen 1—5 pCt. Man skal dog ikke betale baade Merindkomstskat og Tillægsskat, kun en af Delene og den, der er den største.

Idet jeg takker den højtærede Finansminister for Lovforslagets Fremsættelse, anbefaler jeg paa mit Partis Vegne Lovforslaget til Vedtagelse i dette høje Ting. Jeg er overbevist om, at den jævne Befolkning deler de Synspunkter, der ligger til Grund for Lovforslaget.

Clausager: Det er klart, at naar man har holdt Gilde, som man har gjort ved de to foregaaende Lovforslag, saa koster det noget, saa skal Regningen betales. Der

forlanges 4 Mill. Kr. til Smørordningen og 6 Mill. Kr. til Tilskud til Kommunerne, i alt 10 Mill. Kr. Disse Penge foreslaas taget gennem en Merindkomstskat og gennem en forøget Indkomstskat paa større Indkomster. Nu er det ikke helt let at sige noget om denne Udgift, uden at man ser paa, hvad Pengene skal bruges til. De fleste har det jo saadan, at naar Mutter kommer og vil have en Skilling, siger man: Det er der ikke noget i Vejen for, naar det er til fornuftige Ting. Er det ikke det, holder man en Smule igen.

Nu hørte jeg før, at man talte om, at 6 Mill. Kr. var for lidt til Kommunerne, der skulde mindst 10 Millioner til — det var der en Forhandling om mellem Ministeren og Venstres Ordfører. Hvis det er rigtigt, at der skal 10 Mill. Kr. til — og det er ikke helt umuligt, vi har jo stillet et Forslag i saa Henseende i Landstinget, der netop nævner dette Tal —, saa tror jeg nok, jeg kan pege paa, hvordan man skal bære sig ad: Man skal ganske roligt stryge det til Smørret. Smørret er billigt, det er nede i en lav Pris, og nu vil man yderligere udskrive en Skat paa 4 Mill. Kr. for at give Tilskud til, at Smørret kan sælges endnu billigere. Jeg maa sige, at da jeg saa det Forslag, som har været til Behandling her i Dag, kom jeg til at filosofere over, hvorfor Danmark, dette Landbrugsland, skal have en saa fortvivlende mærkværdig Landbrugsminister. Det er mig ubegribeligt, hvorfor vi skal have en Landbrugsminister, der varetager den Produktions Interesser, som ligger under ham, paa en saa mærkværdig Maade, at han kræver en Skat for at faa Varer, der er for billige, sat yderligere ned i Pris. Det skal jeg nu ikke tale længe om, men jeg siger altsaa, at til denne Anvendelse af Pengene er jeg ikke oplagt, det er ganske afgjort.

Hvad angaar det andet Formaal, Tilskuddet til Kommunerne, er jeg mere villig. Heller ikke om dette skal jeg sige meget i denne sene Stund, man kan jo komme nærmere ind paa det i Udvalget. Jeg vil foreløbig kun sige, at jeg stiller mig lidt tvivlende over for, om det netop er det rigtige at give til alle Kommuner. Som der er peget paa, har Købstadkommunerne efter Socialreformen faaet væltet nogle Byrder over paa Sognekommunerne, og ser man paa Skattetrykket, er der ikke Spor af Tvivl om, at det er langt større i Sognekommunerne end i Bykommunerne. Man ser jo, at der er Sognekommuner, hvor den samlede Ejendomsbeskatning til Stat, Amt og Kommune er oppe over den fulde Jordrente, det